

КРАСОТАТА ОТ ОКУЛТНО ГЛЕДИЩЕ

/По Учителя* /

"Бог е най-красивото Същество в света".

"Божественото Лице е толкова красиво, толкова благо! По-красиво Лице от Божественото не съществува. Бог крие Лицето си от хората, защото, като Го видят, ще напуснат долу, ще напуснат училището, ще напуснат ниви и ще тръгнат след Него. За да не се нарушава редът и порядъкът в света, Бог крие Лицето си."

" Който само веднъж е зърнал Лицето на Бога, е придобил безсмъртие. Той е разбрал смисъла на живота. Само тогаз човек може да каже: Сляп бях, но сега виждам".

"Красотата не принадлежи на физическия свят. Тя се отнася към метафизическия свят, т.е. към света, който е над физическия."

Учителят

Бог може да определим по много начини; например, Бог е Любов, Бог е Мъдрост, Бог е Истина, Бог е Правда, Бог е Добродетел. Можем да дадем и друго определение: Бог е висша красота. Той е източник на всяка друга красота. И нашият стремеж към Бога е стремеж към висшата красота, която е основата на света. Красотата, това е Бог.

Че наистина Бог е източник на всяка красота, се вижда от следното:

1. Колкото повече човек се издига духовно, толкова повече той проявява Божественото и добива по-красиви черти.

Първобитните племена имат груби черти. Колкото отиваме към висшите раси, лицата стават по-красиви.

Бялата раса, понеже проявява Божественото в по-голяма степен, има по-правилни, по-красиви черти в сравнение с нисшите раси. И колкото повече човек се отдалечава от Божественото, от възвишеното, животинското в него взема надмощие и неговото лице погръзнява и загрубява.

Каква голяма разлика между лицето на първобитните племена и лицето на Новалис и Шилер!

Ангелите, у които Бог е проявен в по-голяма степен, имат голяма красота.

Оттук виждаме, че красотата и Бог са едно и също нещо. От това се вижда, че Бог е Красота.

Учителят казва, че красотата се изразява не само в красиви форми, черти и линии, но и в подвижността на израза; при най-малката промяна в мислите и чувствата, лицето на духовно напредналия човек взема нов израз. Изобщо, в него духът взема надмощие над материята. У него всяка промяна на вътрешното състояние се отпечатва върху материята.

* Настоящото изложение е направено по беседите и лекциите на Учителя и по общите и частни разговори с Него.

2. "Какво всъщност представлява Божествения свят? Той е толкова красив, че никакво перо не може да го опише."

"Красив е онзи свят! Който влезе в онзи свят, не желае да се върне отново на земята. Когато светията види красотата на онзи свят, от любов към хората той пожелава пак да слезе на земята, да им покаже, как да живеят, за да намерят и те пътя към онзи свят, за да влязат там и да се радват на неговата красота и величие."

Учителят

Че Бог е източник на всяка красота се вижда от следното: колкото се издигаме в горните светове, които са по-близо до Божественото, толкова тези светове стават по-красиви.

Веднъж Учителят си затвори очите и после, като ги отвори каза: "Неописуема красота!" Той говореше за красотата на Божествения свят.

3. "Какъв по-велик храм ще търси човек от онзи, който е в него и онзи, който живее в цялата природа? Достатъчно е да излезе вън, наред природата, да види небето, да се изложи на Слънцето, да диша чистия въздух и да благодари на Онзи, Който е създал цялата вселена. Да излезе вечер, когато небето е обсипано с безброй звезди, за да почувства величието на твореца. Всичко, което ни обикаля е в състояние да повдигне мислите и чувствата ни и да ни свърже с Бога."

Учителят.

Творческият Принцип в природата е Великото Разумно Начало, Бог и цялата ангелска йерархия.

Виждаме, как Божествените сили, които работят в природата, създават красиви форми; например кристалите. Стенните ъгли на кристалите са с точност градус и секунда. Каква красота имаме в кристалните друзи!

Даже най-обикновените наглед неща, например, снежинките, природата се стреми да ги направи красиви. Как нежно е изтъкана всяка снежинка, каква идеална лъчева звездообразна симетрия има в нея! Разумната, Божествената природа не пести сили и труд, за да създаде тия красиви снежинки.

В растенията и животните имаме симетрия, която пък е израз на красотата. Тая симетрия е двустранна, както у човека, а у други бива лъчева или радиална, както е у много цветя и много животни, например, морски звезди и други. Хекел е писал книга: "Красотата в природата", в която е рисувал красиви форми на някои животни, например, радиоларите. Те са дребни, почти микроскопични морски едноклетъчни животни от отдела на първаците, с кремъчен скелет. Върху този керамичен скелет разумната природа е положила най-големи грижи и художествен усет, за да ги направи с голяма красота; във вид на звезда с нежни украшения.

Навсякъде в природата виждаме красота: в цветята, в тревите, планините, езерата, планинските извори и пр.

Ненапрасно на старогръцки език природата се отъждествява с красотата. Ако отворим един старогръцки речник, ще видим, че на старогръцки език думата "красота" значи едновременно вселена и красота. Изразът "козметични средства" е от същия корен на думата красота.

Защо природата е красива? - Защото е проява на Бога.

"Какво представлява душата? Тя символизира онзи свят, който се отличава с голяма красота."

Учителят.

Има един том от беседите на учителя със заглавие: "Красотата на душата".

Човешката душа не е още проявена на земята. В нея обитава Бог и за това тя е с голяма красота. Че наистина човешката душа е красива, се вижда от следния факт: Понякога човешката душа посещава човека на земята. В тия минути лицето на човека добива неопишуема красота. Като че виждаме съвсем друг човек пред себе си. Това трае малко време. Истинският художник, който рисува човешкото лице, трябва да долови онзи момент, когато човек е посетен от душата.

Кога душата посещава човека? В моменти на духовно повдигане, когато човек преживява дълбоко молитвено състояние, любов, милосърдие и пр., човек е посетен от душата си. И за това в този миг чертите на лицето се променят, те стават фини. След това, когато човек дойде в своето обикновено състояние, тия временни красиви черти се изгубват. В тия моменти на духовно повдигане душата и Бог се проявяват в по-голяма степен и затова лицето става красиво.

Има закон: Всичко, което е горе в духовния свят, слиза долу във физическия свят. Въз основа на този закон, в бъдеще човешката душа ще се прояви напълно чрез човека. И тогава, именно, човек ще има съвсем нови черти, ще има Божествена красота. Тогава ще бъде и шестата раса.

Четвъртият клас от ангелската йерархия, като броим отдолу нагоре, са тий наречените Власти. Те са два класа по-горе от архангелите. Те работят върху външните форми в природата и върху разните изкуства.

Като казваме, че източник на всяка красота е Бог, ние разбираме произведенията на истинските гениални художници, защото чрез тях се проявяват същества от ангелската йерархия, чрез тях се проявява Бог. Те работят по вдъхновение. А що е вдъхновение? При вдъхновението Небето работи чрез тях.

Понеже източник на всяка красота е Бог, затова всяка красота, с която човек влиза в общение, спомага за събуждане на Божествената, висшата природа на човека. Когато човек живее в един свят на красота, това не само ще направи живота по-щастлив, по-радостен, но и от друга страна, това ще облагороди човека, ще го издигне в духовно отношение.

Един от начините, за да влезем във връзка с Божественото, е да бъдем оградени от една естетична обстановка. Един окултен закон казва:

Всеки човек, който живее в една грозна обстановка, нечиста, неподредена, такъв човек ще остане песимист. И децата, пораснали в такава обстановка, са станали песимисти.

В стаята ни трябва да има красиви уредба. Предметите в нея трябва да са художествено подредени, издържани. Ще приведа един пример: Жилището на видния художник Албрехт Дюрер в Нюрнберг е превърнато в музей. На едно лице, посетило музея, му направило впечатление следното: художникът обръщал внимание даже на дръжките на вратите: Те били изработени от него от метал, с най-финни орнаменти, с голяма красота.

Всеки ден трябва да влизаме в контакт със света на красотата: било музика, било чрез гледане на изгрева, на звездите, на цветята.

Красотата на цялата природа е за възпитание на човечеството.

Така, всеки ден, като влизаме в контакт с красотата, можем да дойдем до съвършенство.

ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА КРАСОТАТА

"Божествената красота включва в себе си разумността и добротата."

Учителят

Окултната наука обяснява, защо красотата има възпитателно действие, защото тя събужда възвишените сили в човешката душа. Освен това окултната наука посочва условията, при които може да се постигне това. Красотата има възпитателно действие, именно, защото Божествената красота включва в себе си разумността и добротата. А защо тя ги включва в себе си.? Защото красотата е проява на Бога и затова тя включва в себе си всичко, което е Божествено. Можем да кажем, че Любовта, Красотата и Истината са едно и също нещо; те са разни страни на една и съща реалност.

Ето защо, когато ние влизаме в досег с красотата, възприемаме едновременно разумността, добротата и всичко друго Божествено, което е включено в нея.

Тук важи следният закон: Това действие на красотата ще бъде по-силно, по-пълно, по-дълбоко, когато нашето съзнание е будно т.е. когато човек възприема красотата, да съзнава, че тя е проява на Бога.

Колкото е по-повдигнато нашето съзнание, толкова повече очите ни ще бъдат отворени, за да видим красотите, които ни заобикалят.

Онзи, който живее в любовта, той най-добре ще разбере красотите около нас. Учителят казва: "Любовта може да събуди съзнанието на философа, да разбере красотата и величието на Божественото в света."

Метерлинг в книгата си "Съкровището на смирените", казва: " Търсете поезия и в най-голямата проза." Това значи: съзнанието ни трябва да бъде така будно, че да виждаме красотата там, дето никой не я вижда.

Учителят каза веднъж в разговор при една екскурзия на планината:

"Да гледате да се запечатат във вашата памет най-красивите места на планината, които са ви направили дълбоко впечатление. И като се върнете долу, от време на време тия места да възкръснат във вашето съзнание като живи картини, за да се свързвате с природата и за да се повдигне вашето съзнание в един висш свят."

Когато видим в природата най-малката красота, например едно цвете, една тревичка, да се свържем с Бога, понеже красотата е проява на Бога. И едновременно душата ни да се изпълни с благодарност към Него, за великата красота, която е разлял навсякъде в природата.

От горното следва какво голямо значение има красотата, понеже чрез нея правим връзка с Бога и по този начин се учим да познаваме една страна на Бога, а именно красотата.

Всяка красота в природата е отражение, отблясък на Бога!

Щом виждаме нещо красиво, там Бог присъствува. Това място, дето е красотата, е свещено: то е олтар на Бога.

Ние мислим, че един човек, който е мистик, който е тръгнал по Божия път, съвсем е занемарил своята външност, че той мисли само за някои мистични неща и не е потопен в света на красотата.

Всъщност, най-голям познавач на красотата е мистикът.

Защо човешката душа има копнеж към красотата? Ние търсим красотата, защото търсим Бога. Копнежът ни към красотата е копнеж към Бога.

Който търси красотата, било в изкуството, било в природата, той търси Бога. Такъв човек е религиозен. Един човек, който търси красотата, който я разбира и е във възторг от нея, той вярва в Бога, той разбира Бога. Един човек, който си мисли, че не вярва в Бога, щом се стреми към красотата, той е религиозен.

Разумната природа е наредила така, че чрез красотата ние идваме до Бога.

Всеки човек, който живее в света на красотата, който цени красотата, обича я и иска да се потопи в нейния възвишен свят, той непременно ще дойде до Любовта. Защо? Защото чрез красотата ние идваме до Бога, а Бог е Любов. Непременно Любовта ще се пробуди в неговата душа.

От това следва, че красотата може да стане мощно средство за развитието в човека на Любовта, добротата, разумността, чистотата и за събуждане в него на всички възвишение стремежи.

Красотата е източник на религиозното чувство в Човека, като имаме предвид, че Бог е великата красота на света.

Тия изкуства, които се разцъфтяха в Европа от Ренесанса насам, тия творци на красотата, като Микеланджело, Рафаел, Леонардо де Винчи, Ван Дайк, Рубенс, Рембранд и редица други, всички са Божии пратеници. Те имаха за мисия да подготвят човешкото съзнание за влизането му в храма на любовта. Не е случайно тяхното идване.

Когато почувствуваме присъствието на Бога в един човек, започваме да чувствуваме красотата на неговата душа. Тогава ние го обичаме.

Основната идея на настоящото изложение е следната:

Ще обичаме Бога като Любов, като Мъдрост, като Истина и пр., но ще Го обичаме и като Висша Красота, като най-красивото Същество в света.